

Y. K. Leine

Pietarin ja sen lähiseutujen
alueella 1918 keuhkotaukoihin
kuolleita leikkauksista

Anton Savolainen,
A. Anttonen,
Hugo Puuske,

A. Mäkelä,
E. Turunen,

A. Aaltonen,
Amos Karinen,

K. Flinkholm ja
S. Paakkunen

Kesä.

Pietarissa ja sen lähi-
Aseman alueella 1918 vuotta
pöytäkirjoista leikkauksista,
Kallioinen mm.

1
Lyhyt selostus Pietarin asemalla ja ra-
haosalla Pietari - Walkeasaari tapahtu-
neista paittomuudesta ja mielivalta-
suuksista kansalaisuuden aikana Suomessa
ja sen alkuvaiheista täältä käsin.

Heti bolschevismin päästyä valtaan venä-
jällä alkoi sen vaikutus tuntua myös
kin rautatieläisten keskuudessa ja eten-
kin juuri alimman henkilökunnan. Jui-
nalle alkoi ilmaantua kiveksiä, joiden ole-
massa oli rautatiellä ollut häpeäksi
paitokselle ja joita etupäässä haalittua
tänne nimenkintuna Westerdlingin ai-
kana mukana venäjän kielen taitonsa täh-
den. Kurittomuus ja virkatehtäviensä laimin-
lyönti kävi yhä yleisemmäksi, ankarista-
kin pankkitalouksienpiteistä huolimatta.
Kun rautatien huostaan uskotettiin
ja vielä sen omienkin favoroiden var-
kaudet alkoivat käydä yhä julkemmiksi
ja silminnähettävästi, mistä oli osallisi-
na rautatien henkilökuntaakin ja kun
silloinista milloin, josta sille vaihtui pu-
rakaartiksi, ei ollut mitään apua tapahtu-
main selville saamisesta, niin heräsi tääl-
lä ajatus perustaa asemalle erityinen suo-
juskunta (40 miestä) huoltavista rauta-
tieläisistä, puoluekantaan katsomatta.
Asia oli jo niin pitkällä, että rautatiehoi-
ron apulainen insinööri W. Paavola käy-
tiin Helsingissä, joi rautatiehallituksen si-
hen suostumaan ja tarpeelliset varat myön-
netyksi ja asetettiin olivat jo tiedossa,
kun aivan odottamatta Rautatien Liiton

1
Lyhyt selostus Pietarin asemalla ja ra-
haosalla Pietari-Walkeasaari tapahtu-
neista paittomuksista ja mielivaltai-
suuksista kansalais sodan aikana Suomessa
ja sen alkuvaiheista täältä käsin.

Heti bolschevismin säästyä valtaan Venä-
jällä alkoi sen vaikutus tuntua myös
kin pautatieläisten keskuudessa ja eten-
kin juuri alimman henkilökunnan. Fin-
nalle alkoi ilmaantua kineksia, joiden ole-
massa oli pautatiellä on ollut häpeäksi
paitokselle ja joita etupäässä haalittua
tänne nimenkintuna Westerlingin ai-
kana muke venäjän kielen fäilonso täli-
den. Kurittomuus ja virkatehtäviensä laimin-
lyönti kävi yhä yleisemmäksi, ankarista
kin pankaitulomenpiteistä huolimatta.

Kun pautatien huostaan uskotettiin
ja vielä sen omienkin favaroiden var-
kaudet alkoivat käydä yhä julkemmiksi
ja silminnähettävästi mistä oli osallisi-
na pautatien henkilökuntaakin ja kun
silloisista mielisistä, joka sille vaihtui pu-
rakkeertiksi, ei ollut mitään apua tapahtu-
main selville saamiseksi, niin heräsi tääl-
lä ajatus, perustaa asemalle erityinen suo-
juskunta (40 miestä) huoltavista pautatieläisistä, puoluekantaan satsomatta.

Asia oli jo niin pitkällä, että pautatirekto-
rin apulainen insinööri W. Paavola käyly-
ään Helsingissä, si pautatiehallituksen si-
hen suostumaan ja tarpeelliset varat myön-
netyksi ja asetettiin olivat jo tiedossa,
kun aivan odottamatta Pautatien Liiton

Johtohenkilöiden velkailujen tähden
asiaan päätyi paeta, sillä he olivat jo sopi-
neet Smolnan hallituksen kanssa ja perus-
tivat asemalle suomalaisen punakaar-
tiin, etupäässä tehtaista hahmituista
työmiehistä, mutta johon myöskin liit-
tyi kaikkien huonoista pöytätieltä
erossaanutta ylim. miehistöä. Asemalle
luovutettiin Smolnan antamalla valtuut-
uksella työmies Eino Rahja ja esitti sen
pöytäkirjalla hallitukselle todistuksen, että
hän on Smolna määrännyt komissaariksi
rataosalle Pietari - Walbrataari ja ei kukaan
tarvinnutkaan odottaa kuin alettiin tun-
tea, millaisten henkilöiden kanssa oltiin
tekemisissä. Mielivaltta ja kaiken oi-
keuskäsittöiden puuttuminen alkoi käydä
päävä päivältä yhä julkaisunaksiksi.
Kaikenlaisien aselähetyksen lähettä-
minen Suomeen y. m. laittomuudet kävi-
vät niin julkiksi, että Aseman johtajien
julkokunnan y. m. virkailijoiden vastas-
välle ja lailliset vaatimukset eivät
auttaneet mitään. Kaikessa järjessä näyt-
teli pääosaa ja mainittu E. Rahja ja
vähän myöhemmin hänen veljensä Juk-
ka Rahja, sekä Rautatie Liiton Pietarin
osaston puheenjohtaja aseman miehen E.
Julkokonen ja veturin tämmittäjät O. Pal-
ho ja A. Ralbonen ja tapahtui tämä kaikki
Smolnan hallituksen ja silloisen so-
ta-asian komissaarin Padovitskin tieteen
ja suosioisella myönteisellä tunteella.
Kun asiat sitte lausuttuun lo-
pulta olivat kehittyneet jo niin pitkälle,
että Suomen sosialistien johtajat Helsinkiin

gissa palloivat ajan olevan sisällä ja III
kansalaisesta alkoi, piti tšekäläinen
Luton puuroosasto kokouksen, jossa saatiin
tujen tietojen mukaan, oli läsnä tun-
netun rekkeilijä ylikonduktööri Juhon ja el-
lo Helsingistä ajitteeraamassa, että Lutto-
otaisi vallan käsinsä. Kohta tämän pe-
rasta ilmestyiikin jonkinlainen toimikunta,
jotka etunenässä olivat Lutton Pietarin
osaston puheenjohtaja E. Kukkosen, lään-
mittajat O. Palho ja H. Hiltunen, sekä
jarrumiehet Uotila, Ekstedt, Jorunnen,
Penkkuri, Kääriäinen y.m. joista kyllä sa-
daan selviä kunnan vanhoja aloitteita sen u-
salloivat. Tämän toimikunnan johdolla
alktiin ottaa tehokkaasti kaikkia vaati-
muksia virkamiehistöön nähden, kuten
heidän tehtäviensä faskastusta y.m. ja
asetteluja ja muuttamalla linja-aseilla
punakaartilaisia konttorihuoneisiin
riippuen tietyistä joistakin asemalla pal-
velevasta asemasta vaihdemiehistöä
ja hänen mielivallastaan.

Kun olot alkoivat kehittyä aivan sie-
tämättömiksi ja kun aseiden, sekä sotaväen
lähetys Suomeen yhä jatkui, niin katos
virkamiehistön asema hyvin vaikeaksi
ja pidettyään useita kokouksia tilanteen
johdosta, virkamiehistö viimeisessä
yleisessä kokouksessaan josta muuten
johtokomissaari Kallinen kunnioitti
läsnäolollaan ottaen kaikkien osuutta
jien nimet anioitiin) Helsinkiin 6 p:nä
Lutonhuoneustaan yhtyi seuraavaan
kompromissi - ehdotukseen:
"Virkamiehistö ei tunnusta Neuvosto-

iv Hallitusta ei koskaan ollut minikaan laitto-
man hallituksen määräysten alaisiksi,
mutta Suostun kykyä hoitamaan oikeu-
teen ja valvomaan Suomen Valtion oma-
suutta täällä, vienkauan kun virka-
miesten annetaan päiittämättä tehtä-
vänsä hoitaa."

Tämä vastaus ei tyydyttänyt Liiton
johtokuntaa ja ajajaksi virkamiehien
toia kohtaan alkoi jolloin he yksinie-
listi, muutamia poikkeuksia lukuun-
ottamatta ja joista myöhemmin maini-
taan, päättivät jättää toimensa Liiton
vapauskäytännöille.

Helmikuun 9 p:nä alkoi sille eritoimis-
tojen luovutus ja oli sitä varten o-
keen Helsingistä saakka saapuneet pa-
jo tarkastajat, joiden erikoisesta
tarkastuksesta, että kassorissa ei ollut
vapauksia, ja vangita sellaiset jos sek-
larista havaittiin. Ensimmäinen luovutettiin
pöytäkirjassa, joihin puuaset aset-
vat joko asema miehille tai parhaimmas-
sa tapauksessa joitakin ylim. konttoripor-
laisia. Sitä tehden luovutettiin sille
vähitellen aseman muutkin kassat ja
toimistot, sekä linja-asemat.

Tämän jälkeen eivät virkamiehet
enää saaneet kokoontua omalla klubit-
saankaan, vaan otettiin sekä pois ja siellä
oleva huokela hävitettiin. Virkamiesten
käytyä nyt kaiken tämän jälkeen neu-
votella salaisesti eri paikoissa kaupun-
gilla, sillä näinät muka vapauden
esitelmästä vainosivat heitä ja kielsi-
vät kokoontumisvapauden, kun

Vsitäpäitsi helmikuun alusta virkamie-
hille esitetty jonkinlainen lista palkkoja
maksattaessa, jossa vaadittiin tunnusta-
maan tänä Neuvosto Hallitus ja alis-
tuunaan sen määräysten alaisiksi, hiel-
fäytyi suurin osa virkamiehia sitä te-
kemästä ja siitä taakka ovat he saaneet
turvautua yksityisten avustukseen ja
henkensä kaupalla pölskellä mikä mis-
täkin.

Näihin aikoihin muodostui punaiset
keskunteensa jonkinlaisen "Neuvoston"
fänne Pietarin piiriin ja on siihen, saa-
tujen tietojen mukaan kuuluneet seu-
raavat henkilöt:

Arvamiel E. Kukkosen puheenjohtajana
ja jäsenenä ylikont. J. Lusti, vaihtamies
E. Pontanen, jarrumiehet K. Elvestedt,
J. Uohla, J. Penkkuri, K. Wiljanen, ja
W. Sormunen, kuljettajat H. Piikonen
H. Olikainen S. was, Skemppi ja Oksala,
tallimies Jermainen, patavahti Nissinen,
sekä jarrumies F. Kääriäinen sihteerinä.

Tämän "Neuvoston" toimienpiteestä
otettiin helmikuun puolivälissä kaikkilta
virkamiehiltä rautatieen elintarvikeko-
mitean, joka valtion varoja käyttäen, sai
maailoa y m. elintarpeita Suomesta kor-
tit pois ja toimitti poisotton jarrumies
K. Wiljanen.

Sama mies antoi muuten ilmi al-
lekirjoittaneen punakaartille siitä, että
olin esimies T. Pöyhösen, joka on Lii-
hon jäsen, pyynnöstä antanut kopion
kenraali Mannerheimin laivajoelta
antamasta sähkösanomasta ja perustan

IV
V sen aseman päiväystyöhuoneeseen kaik-
kien nähtäväksi, kuten sähkösanomassa
määrättiin.

Mielivallan fälen lisääntyessä saatiin
sitte kokea yhtiä uusia sortotoimenpi-
teitä. Helmikuun lopulla saivat kaik-
kien niiden virkamiesten perheet, jot-
ka asuivat valtion taloissa häätökäs-
kyn, muuttaa pois asunnostaan vä-
meistään maaliskuun 11 p:nä eli 12 p:nä
välillä ja oli fäti häätökäskeyä toimittama-
sa jarrunichet K. Wiljinen ja A. Ave-
nius. Tämä ennen kuulunaton oikeu-
den lönkkaus oli lähtenyt Liiton ta-
hotta sillä saatujen tietojen mukaan
konst. Hägglund oli sen ensiksi esittä-
nyt Liiton kokouksessa, Wiljisen ja Ave-
niuksen sitä kovasti puoltassa ja se se
sitä suurempi rikos, kun kuulunan
mukaan Suomessa olevilta virkailijoilta
ei ainakaan joka paikassa, ole sitä vaadit-
tu ja Pietarissa sitäpaitsi Bolscheviki-
hallitus oli antanut dekretin, että vir-
kamiehet pakotettiin muuttamaan asun-
noistaan, vaan uusi hävyttömyys niin
pitkälle, että samainen Ueberstedt toi-
mitutti punakaartilaisilla kotitarhat-
fubotet (joissa pääosaa näytteli yhti-
mies Heilich) kaikkien virkamiesten
luona ja etsitytti aseita, sekä vangit-
tutti muutamia virkamiehiä jotka
välttivät saattivat olemaan kotonaan.
Muuton muuten saivat toimittaa
virkamiesten vaimot, sillä he itse ei-
vät enää uskaltaneet lükkaa va-
paasti kaduillakaan, tahi sitä vä-

hemmin ikäänantua aseman Seurille ja
sitäen huomioon miten vaikea asun-
jon ja hevosten paahti. Aikalla silloin
oli, niin seko on sitäkin häikäilemät-
tömämpi ja kaikkea inhimillisyyttä
vähällä.

Wirkemichistön suorittua toimistaan
poetti Neuroso käyttä heidän toimi-
aan asettamalla joko omia miehiään
tai palkattamalla palvelusheimoista
sellaisiakin, jotka eivät kuuluneetkaan
lüttoon. Täten tuli asemapäällikön tehtä-
viä hoitamaan esimies J. J. Pöyhönen ja
hänen apulaiskseen vaakamestari A. Koko-
nen. Pöyhönen on sitäpaitsi tehnyt
erittäin suurta palvelusta punaisille,
eten viime aikoina oikeen punakaarti-
laisten värväjä, hankkimalla Kalju-
selke, jonka venäläisen jousijou-
kon välityksellä, väkellä. Asemapäälli-
kön apulaisen toimia tavaraosastolla
hoiti esimies J. Nenonen ja kirjuri
tehtäviä vaakamestari Niemelä ja
Pahngren, sekä tulopuolella asema-
mies Emil Heikkilä, joka on oloajallaan
osoittanut erittäin suurta intoa. Ase-
makassööriksi tuli kond. Wirtanen ja
piirikassaan kond. Peiman ja Loh-
pönen, jotka eivät ole kuuluneet
lüttoon, vaan vastoin tahtoa pa-
kotettu näihin toimii. Huhtikuun
puolivälissä oli kysessä, että Peiman
olisi jättänyt kassaan ja suuret sieltä
silloin olleet varat, noin 1000000 rpl.
laillisen hallituksen edustajalle, mistä
ei hän sitä kintenkään, vaikka lupasi,

VII/11 Jatkunut, jonnek ajan kuluttua luopui-
vat sitte Peimmar, että Loppönea piri-
kassan koidosta ja ovat sen jälkeen
saaneet pöytäskellin. Karussa kaupun-
gilla, vaikkakin jättivät kassan neu-
voston huostaan.

Olojen Suomessa yhä kiristyttyä huo-
nommaksi ja kun punaiset eivät enää
saaneet tarpeeksi väkeä venäläisiltä,
autoi asemalla oleva punakaartin esi-
kunta, johon piti kuulua työmiehet
E. Rahja, Rautiainen, Siivonen, Sörniinen
y. m. määräsensä, että karkkien suo-
malalaisten 18-50 ikävuoden on astutta-
va punakaartilaisten piiriin. Tämä
laiton määräys sai tietystä suusta häm-
minkiä aikaan täällä asuvien suoma-

laisten keskuudessa, eikä tietysti vä-
hemmän rantatieläisten, ja poistui ta-
man johdosta suuri määrä palvelus-
kuntaan kuuluvaa miehistä, joka
tähän saakka vielä oli pysynyt
toimissaan, ja ovat sittemmin pöytä-
skelleet mikä missäkin. Luettelot
näistä henkilöistä saadaan vasta sit-
te, kun olosuhteet sen sallivat. Sa-
maan aikaan muodostui oikein ori-
tyinen punakaartin esikunta ranta-
tieläisistäkin varten, johon kuuluivat
jarrumiehet A. Ukkonen, E. Ilavero-
nen, K. Wiljander ja A. Avenius, kaik-
ki muuten suuveltuja henkilöitä.

Suurimman osan virkaväestö-
stä poistuttua jäi virkaväestöä ai-
noastaan muutamia, hyväksyen siis
kaikki nämä laittomuusominaisuudet

14 ja merkiten nimensä palkan maksussa es-
tellyyn listaan ja voidaan nyt jo niistä
mainita joku, nim. Jorinen kirjuri Allan
Lagerwall, Leopold Macewicz ja Viktor
Miettinen, sähkötehtävät A. Riihinen, L. Ruus-
kanen ynnä muutamia harjoittelijoita.
Sitäpaitsi on suurin osa yllm. posttori-
asouksista, joita yleiseurooppalaisen sodan
aikana virkamiesten puutteesta korvaamiseksi
si otettiin rautatie palvelukseen, jäänyt
punaisien palvelukseen, sekä myöskin
melkein kaikki Pietarissa ja Kiischeleff-
kassa olevat Westerlingin aikoinaan
jätäneet haalimat venäläiset virkamie-
het, jotka kaikki heti kun tilaisuus
sallii, saa ensimättä eroittaa Suomen
Valtion palveluksesta. Tiedetäänpa vielä,
että ylimääräisten joukossa on ollut
punaisien urkkijortakin, kuten eras
reit. Tschernopouff ja roiva Koponen
ja hyvin muutamaa että useita muu-
takin.

Liikenneosaston palveluskuntaan
kunkuvista henkilöistä voidaan nyt
jo mainita muutamia, jotka tavalla
tai toisella ovat punaisten kaunalla-
jia tai jotka heillä on ollut osotta-
neet olevansa heidän mieltään:

Kond. K. Hägglund (Tuomisto) on Lu-
don kokouksessa ensimmäiseksi esi-
tänyt, että virkamiehet pitää ajaa pois
valtion asunnoista sekä muutenkin
oluit hyvin punaisten kannattajia.
Jarrumies A. Orenius on uhkailut
lappaa kaikki virkamiehet, jos he
vasta palaavat virkoihinsa ja to-

VIII
Johannus...
minut punaisten urkeijana. Jarru-
mies Nikolai Baronin on kunnostanut
punaakaartin ja on omistanut sen jä-
senkirjan. Baronin on niin, näyttä-
nyt sen kond. valkamoille, häneltä
junassa lippua vaadittaessa. Mat-
kustanut Siberiaan hommaamaan
siirtolaa. Suomesta paskoitetuille ku-
ligaaneille. Samaan kategoriaan
saa lukea myöskin seuraavat hen-
kilöt:

Wallin, Kirkkonäki, Grigorjeff,
Sergo, Jansson, Sino, Toivonen,
Givari, Saarinen, Koskenvirta, Paavo
Pohjoilainen, Lohlinen, O. Laampi,
J. Salminen, J. Pöyhönen, A. Kobb-
nen, J. Kosonen, Ylikont. Elomaa,
Wanonen, Silventoinen y. m. Sekä Suu-
ri joukko ylim. mielistöä joista kyllä
saadaan selos, kun asiasta voidaan
kuvata tutkiinaan.

Ette virkamiehistö on voinut hämää
kaiken kestä ja elää näin vaikeina
aikoina, sillä useita oli jaloutelli-
sesti hyövinkein luovossa asemassa
saamme olla kiitosruusunvelassa
tupäissä konsuli Grönroosille Wi-
purista ja Pretarin suomalaisille
lukkueille. Kymien Osakeyhtiön,
Paloheimon ja Lilienksen kontto-
reille, jotka ovat rahallisesti avus-
taneet puutteessa olevia ja siten te-
neet haistelumme jato raakalais-
valtaa vastaan mahdolliseksi.
Täys. Selitys saadusta avustuksesta
saan lähettää kyllä aikanaan.

XII Pietarin varikortti ja täytynee Kantatien
Neuvoston ja junan lähetyksen konttori,
myöskin tietää asiasta.

Lisäyksenä voidaan vielä maini-
ta, että konduktööri Kuusisto on ol-
lut jonkinlaisena elintarve-konvisaa-
rina ja min olen siis ollut paljon te-
kemisissä lähälähetyksen kanssa
Suomeen. On myöskin ilmoitettu,
että Kuusisto olisi saanut Tokiolta
rahaa 9000 mk. jaettavaksi jomara-
hoima Nikolain tien virkailijoiden
kesken ja josta siten saataisi Suomen
Senaatille osoitetut elintarve y. m.
kastit pois nopeammin Suomeen.

Erityistä mainitsemista an-
saitsevat ylikonduktöörit Korpinen
joka ei ole kirjoittanut minneään
mihinkään listoihin ja on min-
ollen ainoa sellainen palvelijakun-
nan joukossa, sekä Walkamo, Ju-
nel, Linnankoski, Hiltunen,
Ström, kuljettaja Kujala ja pak-
kamestari Peiman, jotka ovat anta-
neet allekirjoittamulta arvokkaita
freedonannoita ja voivat täyteen
vaikessa olla suurena apuna asioi-
ta selvitetäessä.

Lopuksi voidaan vielä huo-
mantaa, että Suomesta on tuotu
tavallomaa suuret määrät kau-
keista tavaroita, kuten paperia,
tulitiskuja, bankaita, kankia, va-
katankoja ja villataavaraa, leleg-
raaffi-aparaatteja y. m. josta tie-
nee ryöstetty pitkin maata ja

Ketään ensimmäisen kerran vankain-
hista en tiedä anurhatuista, vaan että
useita on ollut vangittuina ja muuta-
mia niistä pahoinpidetty on kyllä
totta, Tarkempia selvityksiä tähän
voivat antaa insinööri Söderman,
asemakasööri Lindholm, pilstinnyppi
Nyman ja esikirjuri E. Jorlander,
jotka kaikki ovat olleet vangittuina.

Näissä vangitsemisissa
ovat johtajoina olleet suomen ase-
malla olleet punakaartin päälliköt
Rahjan veljekset ja työmiehet Palmu,
Pahiainen, Jorininen ja Tuonen ja
on heidän joukostaan vangittu usei-
ta suomalaisia, muunmuassa tuke-
mies Lauri, joka kuitenkin pääsi
vapaaksi. Jorin näiden joukosta
vangittu myöskin tukäläisen
suomen pankin vahtimestari Steu-
man ja mikäli tiedetään pidettiin
häntä 4: jän muun suomalaisen
kanssa vangittuna vaunussa ase-
malla noin viikon päivät kunnes
jonakin yönä veten salaisesti ylin-
junalla Jerijolle mutta kun Kalju-
nen ei huolinut niitä eikä saattanut
tappaa, niin toivat sieltä pois ja
onnettomien ruumiit löydettiin sit-
ten jonkin ajan kuluessa radan
varrelta Jerijon ja Kellomäen ase-
mien välillä aivan alastomina.
Käti Steumanin onnettomuus-
averit olivat liiole vielä onnistuttu
saamaan selville. Juna kuljetti
joku ylimääräinen laennuttaja

III Sille koottu vaunuihin ja vähitellen
kuljetettu jänne. Jävarotta pitäisi ol-
la noin 400 vaunua ja siis useiden
kymmenien miljoonia edestä. Aika-
mus on läheltä kaikki Siperiaan
ja vielä mukaan myöskin parhaim-
mat Suomen Valtion Rautateiden
vaunut ja koneet, jotka tulevat kul-
jettamaan junat sinne. Tätä järvi-
husta varten on jänne 2. fuotu seu-
raavat koneet: N° 173, 174, 312, 596,
402, 548, 558, 564, 565, 567, 568, 605,
607, 608 ja 609. Erityisesti on tätä kaik-
kea oikeen innolla hankittu
veljeksi Rahja ja E. Kukkonen.

Muutamain radalle on lähete-
ty koneet n° 306 ja 332, sekä muu-
takin kymmeniä vaunuja. Sipe-
riassa viljajunan kanssa on kone
n° 611, joka ei myöskään ole vielä
tullut sieltä takaisin.

Koska tämä selostus on pääas-
allisesti käytynyt kokoonpanna
kuvailun ja muistin nojalla, ei
se itse ole voinut välttämättä
kokoista kaikkea tarkistaa, niin on mah-
dollista, että jotakin erehdyttäviäkin
ilmoituksia on voinut tulla joukkoon,
vaan toivottavasti ne korjautuvat,
kun taas säännölliset olot palautuvat
ja erityinen tarkastuskomitea joka oli
siis auton välttämätön ja mitä pikem-
min saatava siksi jänne selvittä-
ä ja tekee sellaisen suursuorituksen,
että mitään anarkistiset aiheet
eivät enää pääse päättämään nostamaan.

XI¹⁴ autalaitoksen keskuudessa.

Pietarissa 28 p. vähukuuta
1918

Antton Juhanne
v. f. asemapäällikön apulainen.

1
Selostuksia
Linja-asemilta.

Kuschelewkan asema.

Helmi-kuun 11 p:nä 1918 saapui ylimääräinen juna Kuschelewkan asemalle tuoden mukanaan konttoritöitä ja vo. Pötkurin ja erään toisen henkilöön, jonka nimeni en ole ollut Nissein. Näistä saapui Pötkuri virkahuoneeseeni ja ilmoitti fulleensa, asialle jonka piti jo olla minulle tiedtävässä sekä pyysi jättämään aseman hoiton ylimääräiselle konttoriapulaiselle neiti Olga Anderssonille. Sitten viimeksimainittu oli ottanut vastaan Nikolain radan lähetiltä Pötkurin jäsnaorlessa Asemapäällikön allekirjoitettavaksi kuuluvan aktin ja allekirjoittanut sen katsoi allekirjoittanut toimensa jatkamisen enään mahdolliseksi ja poistui yhdessä v. f. ensikirjuriin W. Mannerin kanssa. Enitään kaluston ja halkovarasien tarkastusta ei tapahtunut. Mikäti olen saanut tietää, on aseman v. f. toimenkirjuri S. Seletsky joka vallokkunouksesta asti on osottanut kätvoaksi, bolshevikiksi, hoitanut sitten min tiedtävänsä.

Muuten näkyy selvästi jo muutamia päiviä ennen keuhkomaani tapausta, että suurin osa viereisistä virkamiehistä oli tyydytyk-

II
sen tuntein vastaan tiedon Suoma-
laisten virkamiesten poislähdöstä,
joten yrskä ja tunkimäton mie-
lipiteeni on, että vastaisuudessa
yhteistöiminnasta heidän kans-
saan ei voi olla kysymystäkään

Pietarissa 27 p:nä huhtikuuta
1918.

A. L. Hultonen.
v. t. asemapäällikkö.

1

Lauaskajan asema.

Helmiikuun 1 p:nä klo 7 ip. olivat komis-
saarit Nissinen ja Penttinen aseman
kassan ja vapauttivat virkamiehet
viikkojen hoitamisesta. Jamat komis-
saarit asettuivat pöytäkirjassaan sama-
na iltana ylim. konttoriapulaiset nei-
dit Pontanen, L. Tatti ja H. Torckel, jo-
sta Tatti myöhemmin siirretty Pietari-
telegraaffiin ja Pontanen fabrikoi-
mistoon. Lauaskajan kassaan tullut
sen jälkeen neito Kiskinen ja herra
Terquijff. Asemapäällikkönä toimi-
nut Järvinen J. Pöyhönen Pietarista.
Virkamiehiä asemalle ei jäänyt petään.
Asemaineista ovat W. Laajanen,
J. Törlinen, W. Bremmel ja ylim. mies
H. Silander toimineet juna-asemalla.
Juna-aseman 3 mk. päivässä lisä.
Kassan hoitajat ovat neiti Torckelin
sanojen mukaan saaneet 50 p. p.
kuussa.

Asemaineista olivat Laajanen,
Törlinen ja ylim. miehistä H. Wuorela,
J. Porvari ja J. Forsbacka enimmäin
junaisten puolella. Etenkin Wuorela
esiintyi hyvin tyytyväisesti.
Kortteerista lähdettiin klos viikot
25 p. maaliskuuta komisssari Niss-
sen ja Sita enen murtaututtua asun-
sooni, järkien ovia. Asemalta oli jo
muuttanut helmiikuun 28 p. kuusi-
kalun olivat vain enen asunnossa.
Kirjuriin kortteerista häidettiin

Eduskunnatarkastaja herra E. Lindroos
ja kirjuri W. Snellmanin maaliskeu-
alussa asemamies J. Jorlisen muutta-
essa sitte siinne.

Pietarissa 27 p. huhtikuuta
1918

Hugo Pusaari
v. t. Asemapäällikkö.

Uudenajan Asema

Kapinain puhjettua Suomessa, tapahtui Uudenajan asemalla seuraavaa:

Kun virkamiehien päätöksen mukaan ei yksikään aseman virkamiehistä (lukumurttamatta kahta ylim. konttoriapulista neitejä E. Miklanderia ja J. Karjalasta, jotka jäivät hoivuihinsa) määräajan kuluessa sitoutunut palvelemaan kunnoushallitusta, saapui helmikuun 9 p. väkivastan yöllä klo. 12 Asemalle ylämäkisen n. k. komisaaarien juna. Yövuorossa asemalla oli kirjuri Proo Silvenjoinen ja komisaareksi itseään viemättä vien henkilöiden vaatimuksesta saapui allekirjoittanutkin asemalle. Tällöin sekä minulle, että Silvenjoiselle esitettiin vielä kerran uhkukilla ja joukkoilla tuo suunneltu sitoumus allekirjoitettavaksi. Samalla saapui muutamien punakaartilaisien seurassa Walkeasaare lta päin asemanies E. Hakulinen esittäin liuosluona selittäen, että mitäs ne herrat vielä taalla kopsailevat, kun kääbi forsetkin Walkeasaaren puolelle ovat jo sitoutuneet. Kun kaikista huolimatta jyrkästi kieltäytyminen mielenkäänlaista sitoumuksia antamasta, esittivät komisaarit valtakirjansa, vaatiin aseman luovutusta johon katsoin olevani pakotettu suostumaan. Rahat laskettiin ja luovutettiin kassakirjan mukaan. Luovutus-pöytäkirjan allekirjoittivat n. k. helmi-

läiset kassan tarkastajat Inoilenen ja
Mononen, sekä komisarit Viissinen ja
Pentturi Pietarista. Kassan arvioimet
otti heti luostaansa Viissinen. Kirjuri
Silvenboinen ja allekirjoittanut vapau-
tettiin heti vieroistaan ja asumaan puor-
tettiin aamun paikka asemainiessä.
Staaffin hoitoon, joka ei näyttänyt ole-
van oikeen halukas ryhtymään sellai-
siin tehtäviin. Seuraavana aamuna il-
maantui asemapäälliköksi konduktö-
ri A. Tuohimo Pietarista, jolla jätiin ve-
lä hallussani olleet pari avainta ja jo-
ka tarkasti lippuvarastot mutta ka-
lustoa ei kuitenkaan suvainnut tarkas-
taa. 7/2 luomasin viikoksi P. Törpö-
sen pitävän erityistä huolta allekirjoitta-
neesta ja kun kysyin hänen tarkotus-
taan, ilmoitti hän suoraa, että siinä
pitää vähän silmällä, että ei kerkeä-
si ja väisi jahoja mukanaan. Joka ei-
kä hämään jälkeen ilmoitti v. A. lippu-
myyjä W. Tanner, että hänet vangittiin
kotonaan ja vietiin Pietarin punakaarti-
kansliaan, josta hänet kantelehtiin tub-
kinnon jätystä vapautettiin. Tämä oli
tapahtunut yllin, missä Mäkiläsen syys-
kokouksen johdosta, johon asemainiessä Ha-
kukien oli koonnut punakaartilai-
set Tanneria vangitsemaan. Asema-
ainiä A. Pääkkönen, joka poistui vran-
toimintakassasta lieue kaatunut puna-
kaartin liivissä, valtion apunasta
hävettiin virkamiehet 11/2 ja muuta
ma päivä ennen eräänä yönä oli po-
dthy kotitarkastus A. Silvenboinen ja

allekirjoittaneen luona, josta on useita
kumpikaan enää asuneet koto-
naimine. Tämän toimituksen olivat
suorittaneet joku punakaartilais~~seura~~
päälliköksi itseään nimittävä Laine ja
asemamies Adam Juomalainen, joiden
punakaartilaisen suosiolla avulla.
- Aseman sähköttäjä V. Liiwatainen
on myöhemmin menenyt punaisen ha-
lutuksen palvelukseen; aikanaan pidet-
ävä tutkinto selvittänee syyn hänen
menettelyynsä. - Aseman enenästä
kuluista ei ole minulla tarkkoja tietoja,
kun on frätyntä pysytellä kokonaan
syryssä asemalta.

Tietarissa 28 p:nä huhtikuuta 1918.

A. Hahl

Silloinen v. f. asemapäällikkö.

Ajerkin asema.

Ärvän helmikuun alussa - päivämäärä en tarkalleen muista - saapui asemalle kolme miestä nim. Virtanen, Louvo ja Eskinen jotka sanoivat olevansa rataosan vi-L:n komissarisita esittävän listan virkamiesten allekirjoitettavaksi junnus-
fainalli siten heidän hallituksensa ja samalla sitoutuneen jättämään heidän määräyksiään. Silloiset virkamiehet nim. v. f. Asema päällikkö allekirjoittanut v. f. Joineenborgin J. Quanten v. f. Siletinmyyjiä R. Minkelinen ja v. f. Sähköläjä Konratjeff kieltäytyivät allekirjoittamasta.

8 p:nä helmikuuta tulivat "komissaarit" Nissinen ja Puhkuri, jotka vaativat aseman luovutettavaksi heille, johon vaativuuteen suostuttiin sekä asianmukaisesti luovutettiin heille aseman varat ja kaluston poistuneet viroista kaikki muut päät. Konratjeff, joka huolimatta siitä, että aikaisemmin oli kieltäytyneet kirjoittamasta nimetään ja virkaan ja on sillä toiminnat huhtaavasti asema-päällikkönä koko ajan, valtion asun-
nossa asuimme melko pitkän aikaa odotellen häntä mutta kun sitä ei kuulunut varhaisiin naapuriasemilla oli häntä ja tapahtumia, mentettiin ilman muuta Pietariin jättäen huonekalut valtion asuntopäivä, josta ne kunnallista kylä ovat saaneet olla

koskemattomina, jähän saakka. Mitä
asemamiehen tullee ei nüstä ole kuin
v. f. asemamies N. Patilainen siinä
"prinämen" ettei hän ole mahdollinen
valtion toimien laillisen ajan palattua.

Pietarissa 28 p:nä huhtikuuta 1918.

L. Turunen
v. f. Asemapäällikkö.

Pargalan asema.

Selostus Pargalan aseman tapahtumis-
ta joulukuun 28 p. alkaneen kappalan
aikana.

Heinäk. 8 p. n. a. klo. 6 illalla saapui viik-
kemies T. Kauvo, joka on marraskuun
kalenterin aikana näytel. Pargalan
aseman palvelijakunnan keskuudessa
johtajan osaa, kahden kivärcillä var-
ustetun punakaartilaisen kanssa ase-
mapäällikön konttoriin ilmoittamaan,
että, koska suunniteltu sopimus - allekir-
joitusta ei ole tapahtunut on hän nyt
tännyt punakaartilaisen fast- eteen-
päin vartiokuvaan konttoria sekä pitä-
mään virkainioston toimintaa sil-
mällä. Vahan myöhemmin, noin 7
aikaan samana päivänä saapui kuu-
minhin Walkestaaren neuvosto ylim-
mällä ilmoittamaan että allekir-
joitusta ei ole tapahtunut on virkaini-
oston jätettävä konttori. Lisäksi il-
moitti neuvosto kirjotuksen olevan
kokonaan suodollisuuden ja että mei-
den aseman virkailijat ovat sen jo teh-
neet suurinmah. Osaksi. Pitoten
että Levaschovassa ja Walkestaaressa
olevat kaikki virkailijat sopimuk-
sen allekirjoittaneet. Lukuun ottaen
ja harjoittelija Martta Kontista ei
yksikään virkailijasta siihen suostu-
nut, vaan poistuivat konttorista. 25 p.
n. helmikuuta ilmoitti T. Kauvo, että

neuvoston päätöksen mukaan on virka-
miehistön muutettava valtion asunnoista
viimeistään 28 päivään elokuuta saama
kunta. Samalla ilmoitti hän maks-
vansa palkat virassaoloajasta (heinä-
kuun 1-8 p.) Asunapäällikkö Korhonen
ja sähköttäjä A. Aall kielbäytyivät
vastaanotannasta minkäänlaista muuta pa-
kannäitä kuin sääntöseräistä vähen-
tämätöntä kunkantipalkkaa jota ei kukaan
minkään annettu. Valtion huoneista
muutivat 28 p. pois edeltä mainitun
käskeyn mukaan - minkä käskeyvelä
oli viimeenomaistesti ilmoitettu nojau-
tuon asevöunaan - asunapäällikkö
Korhonen, sähköttäjä Aall, Pietarin
kirjuri Plinius ja Valkesaaaren v. f.
sähköttäjä A. Päihä. Lipunmyyjä
W. Sahlsten oli jo aikaisemmin muut-
tanut ja kirjuri A. Uyma tyhjiä
huoneustonsa vasta puolivälissä kah-
vikunta. Tyhjiä jäneisiin huoneus-
toihin ovat sittemmin muuttaneet v. f.
Plinius J. Kanvo ja Julken, asemaamies
Piironen ja asunapäällikön huoneus-
toon rakentajien Helenius.
Virkailejain kappalan alkaessa oli Parga-
lan asemalla: asunapäällikkö K. Korho-
nen, kirjuri A. Uyma, lipunmyyjä W.
Sahlsten, sähköttäjä A. Aall v. f.
sähköttäjä A. Korhonen ja konttoriap-
laiset neidit A. Blomqvist ja M. Kos-
sainen, joista ainostaan neito M. Kos-
sainen suostui palvelemaan kappanelli-
sia ja on ollut heidän palveluksessaan
omasta tahdostaan koko ajan.

27 p:nä helmikuuta kello 9 illalla saapui
sanoma paikkakunnalla asuville vir-
kailijoille, että punakaartilaiset parait-
taan toimittavat virkailijain vangitse-
mistä ja lähettivät heidät pakkotöihin
terijokelle minkä johdosta Myrman ja
Avall välttämättä sunnuntai-iltana matkustivat
Pietariin, missä ovat asuneet siitä lähtien.
Asunapaikkakunta oli jo sunnuntai-
muutettiin pois paikkakunnalta. Kuvaus
seuraavaksi virkamiesten vainoamisesta ma-
nuttakoon seuraava: Sähköttäjä Avall
oli vuokrannut asunon rata-työmie-
Heleniukselta, johon hänen vaimonsa
muuttikin 28 p:nä helmikuuta Avallin
edellisenä päivänä matkustellua Pe-
tariin. Luvun mukaan ei hänen bu-
nettu asua vuokrassaan hu-
neessa, vaan ilmoitettiin viisi päivää
myöhemmin, että punakaartin mää-
räyksestä on muutettava pois joka ta-
pantiinkin. Määräystä ei ollut antanut
punakaarti, vaan oli johtanut japahtu-
nut paikallisten aseamiesten ja vir-
kamiesten yllätyksestä.

Pietarissa 27 p. helmikuuta 1918

A. Avall.
Sähköttäjä,

Levaschovan asema.

Selostus Levaschovan aseman virka-
miesten häätömisestä - viroistaan ja
asunoroistaan nyk. kansalaisuuden ai-
kana.

Jo viime vuoden heinäkuussa oli huo-
mattavissa levotonta mielialaa. Osa
vaihde- & asemamiestöstä esittivät
usein epäillisiä vaatimuksiaan, jopa
osa ylim. miehistöä kieltäytyiikin tot-
telemaasta määräyksestä. Tottamalla
muutamia ylimääräisiä ja noudatta-
malla tarkittavaisiin kätkeytti-
in, raukesivat heidän kahnaukset yri-
tykset sikseen. Mutta marraskuussa
haaskin purkeet levotomudet uudel-
leen. Asemamies A. Siivonen, joka usein
ennemmin käyttäytyi oppimiskaisesta
onnistun, kutsumalla kokoon koko-
uksen saada asemamiesten miehet
kiihdyksiin. Sanottuun kokoukseen,
jonka he pitivät Levaschovan ase-
man joisen luokan odotushuoneesta
johon he ilman minun lupaa mi-
hantuivat, (odotussali, jossa ennen sot-
laat asuivat, oli suljettu yleisöltä)
oli ollut minun epäilliset vaatimukset
viran hoidossa. Samaan aikaan valta-
sivat Siburan ja Grasskajan asema-
miehet sieltä olevat lipunmyyjien
konttorit, pitäen sieltä kokouksiaan,
vakojen telefonipuheluita y. m.
Jästi kaikista olen aikanaan viro-

kateitse ilmoittanut Liikennetarha-
tajalle.

Heiman virkailijoista lipunmyyjä
E. Enberg lähti lauantaina 26 päivänä
kotiinsa Jämskistä, josta ei saisi
palannutkaan. Hänen myskennästä
vaiheistaan ei tiedetä.

Torset lipunmyyjät O. Mykänen ja
Arne Nymen sairastoma - avoim-
set 3 p. n. helmikuuta ja matkas-
tivat; tustelurintamalla Metsäpirtin
kaupalla. Lipunmyyjät Enberg ja
Nymen saivat allekirjoituksesta
matka - avustusta palkkaansa vastaan,
joiden palkkoja allekirjoittanut ei
voinut kuitenkaan kiittää.

Helmikuun 8 p. n. illalla talon ylä-
kerralla junaalla Levaschoraan noin
30-40 miestä, joista tunsi K. J. Vort-
sen ja O. Leskisen, monimmat Valkea-
saaresta, ja etenkin O. Leskinen käyt-
täytyi äärimmäisen röyhkeästi uh-
kailen, haunasta purren ja nyrkki-
ään, puuden.

Kassa Mettinä minulta pois helmikuun
19 p. n. josta tilaisuudessa O. Leskinen
vasta uhkaili ilmoittaen, että kortte-
rista voidaan minun ajaa pois suunta-
man junaan ulossanoitella.

Kun sitten muutama päivä jälkeen
matkustin Lontuajalle, taikpirtin
pyrkii suelta kahta erään toisen
kanssa (Liikennetirehtörimapulaista)
Kätkisälleen, kohtasi Terijokella uudet
yllätykset, jotenkin he saivat tie-
tää, että en ole rautatien palveluksessa,

Ja viinassa kutsuttiin Terijoen aseman
"herra" komisarin vanhuksen, joka il-
moitti että olen vastavallankumouk-
sellinen, heidän vihollisensa ja että
minun matkani päättyy tähän, sa-
malla tarkastien lompakoksi, josta
hän sotasaaliikseen sai muutamia va-
paelikkouksia. Kun ei muutama viikkoa
silloin hetkellä vangittu, päästi joului-
taidan junan mukana kalleen
lounatjolle. Täältä kanteenkin näyt-
tetyt päättyi mahdottomaksi, joten pa-
rin päivän perästä lähti Fabianin
pietariin. Päästyäni lounatjoen py-
häkille pidättivät minut heti kaksi
punakaartilaisista, jotka kivojärven
salissa saattoivat minut uudelle-
kirjalle, siellä ei ollut komisaria
ketä tavattavissa vaan sain odottaa
muutamia tunteja, kun hän sitten
saapui, oli se joku 18 vuotias poika-
kloppi, joka ei ymmärtänyt lainkaan
venätkä, kuin hänelle passistani (13
14. päivä) min joku yhteinen suomen-
"sehen kuuluu venäläiseen nostor-
keen", ja poiskasi valtakunnanoleman
muutama paperilappuun pienin
ulos mitä pikemmin, odottaa seuraava
junaa, joka pääsi matkustamaan,
mutta Terijolla eivät saaneet
pois junasta, mutta kun minulla
oli se heidän paperilappunsa päästi
matkustamaan seuraavalla junalla
ja lopulta hyvin oman esteitä levi-
schovaan. Mutta ei sielläkään ollut
mitä rauhallinen, aseman komissaari

J. Pyykö vakautti tosin saavon ruinnu-
ksua raukassa valtion aseunnossa,
mutta jo seuraavana päivänä häki
puna-kashtilaista oli etsimässä mi-
nua, mutta kun asiasta kirjuri V.
Vartiainen kautta oli saanut tiedon
pakenin pitkin Viipurin maantietä
& chuvalovaan, josta Primorskia, myö-
ten muntamaan maakylään, jossa
asun liks kunkander ajan seka
loppuajan jättä Pietarissa.

Virastani erottaminen ja siitä
johtunut kortteerista uloshäätäminen
arheutti 6000-7000 markan tappion,
kun olin pakotettu myymään huone-
kalut, pukuvaraston y.m. halonstava-
raa kiihar pilkkahintaan.

Mitä tulee vaihdemies J. Pyyköön,
joka on aseman päälliköksi ja
komissaariona, oli hänen käytöksen-
sä hyvin salakavalaa, - tosin edes-
sopäin oli ystävällinen, mutta todell.
sesti toimi hän täysin yksipuolisesti
punikkeiden kanssa. Mielestäni hän
on langettanut itselleen itse tuomion,
ottamalla vastaan kolmen aseman
(Levaschovan, Grabskajan ja Ziburan)
päällikkyyden, kortteen saada minua
y. m. virkailijoita vangituttu y. m. y. m.

Tuomppumies O. Luukkosen
kivääri selästä käyskentelee, aseman
ympäristöä uhkaillen ihmisiä, tie-
dustellen minun olinpaikkeani y. m.
joten hänen kohtalonsa sama kuin

J. Pyyköön.

Työvähti J. Gabajest toimivat minun

lähetettävänä, mutta erittäin huolellan-
ton tehtävissään sekä uupumattomana
päällystään kohtaan. Mielikäs
kelvoton rautatie palvelukseen.

Asema-asiamies A. Siivonen sama kuin
Gabriellin istä sanottu.

Asema-asiamiehen esimies A. Siivonen,
huolellinen ja mallikelpoisesti täyt-
tänyt tehtävänsä, -toimii nykyisin
johtajana - hänelle ero tai
ainakin alennus asema-asiamiehenä
sekä kaikki palkan korotukset pois.

Samoin valvomisesta Kurille ero.

Valvomisesta A. Niklander,
J. Marttinen ja A. Helenius puolesta
Hörmä, josta ensimmäisellä suuri
lappilainen, itse miehitykseltään
erittäin valkoisia kuin punaisia.

Mitä tulee Grapshajan ja Diben-
nan miehistöön kuin myös Levascho-
von ylimääräiseen miehistöön on
auttaa jälle hetkellä varmaa lausun-
toa, mutta niin pian kuin taas saan
ohjet käsini heidän turkkinsa tut-
kitaan.

Petrograd 27 p. huhtikuuta 1918

Antos Kärjunen
v. t. asema-asiamiehen - Ls.

Walkeasaaren asema.

Lyhyt selostus asioiden tilasta, alkaen 28 p. joulukuuta 1918. Käsittelee rautatieen virkamiesten viroista poistamista, asunnoista kääntöä y. m. Seikkoja.

Jo maaliskuusta viime vuote on asemalla toiminut rautatelaisten liiton Walkeasaaren haaraosasto, puheenjohtajana v. f. esemies K. J. Wirtanen ja edustajina huomattavia jäseninä: J. Lippilander, W. Friman, H. Wihersalo, M. Kesteli, ja O. Lönnberg (vaihdevaihtajia), J. D. Uusiemi, ja Y. Piiparinen (ylin. miehiä). Wirtanen ja J. Koksén (ratatyömiehiä).

Liitto pitänyt kokouksiaan useasti valtion huoneustorissa, soikeutunut asemapäälliköiden johtaviin käytös ol-
lut yleensä soikeutumatonta päällystoa kohtaan. Marraskuun loppuun aikana jo ottanut vakaa käsiinsä, pakottaen virkamiesten noudattamaan antamien määräysten mieltäen konttorihuoneiston avulla miehille, mika konttoriin voisi y. m. Tammikuun aikana perustanut junastat-
teja ja valvannastulujen aikana u. s. "Työväen Neuvoston" käsitteäen rata-
osan Walkeasaari-Schuvalova ja jo-
hon kunkin seuraavat henkilöt: K. J. Wirtanen, liikennekomissaari, J. D. Uusiemi elintarvikkekomissaari, Tiivori, Seppälä ja O. Leskinen ruu-
tarkomissaari. Päiti näitä henkilöitä Neuvostoon vielä henkilöitä muilta asemita. Samainen Neuvosto esitti virke-

miesten allekirjoitettavaksi sitoumuksen palvelemaan "Suomen Jämsävalle Rautataiti" Neuvoston määräysten mukaan, ollen allekirjoitusten japaaduttava viimeistään helmikuun 8 p. klo. 6 illalla. Allekirjoituksen ilmoittivat Neuvoston jäsenet olevan vapaaehtoisia, mutta kieltäisessä japaaksessa tulee asianomainen virkamies kaikiksi ajoiksi eritettavaksi viastaan, menettämällä kaikki otunsa ja oikeutensa valtion asunoon ja vapaalippuihin, elintarvikkeisiin y. m. m. Näiden! Myönteä Neuvoston jäsenet esiintyivät kovin ohjeavasti, kuten esim. O. Leskinen voimamisella ja vangitsimisella. Asiannoista häätö japaanti 1 p. maaliskuuta. Helmikuun 26 p. vangittiin seuraavat virkamiehet: M. Vallman, K. Finnholm, J. Paukkunen, A. Pääkkö sekä neidit J. Jalakka ja O. Stochmann. Vangitut vietiin jorjoelle samana päivänä ja päätettiin vapaaksi maaliskuun 1 p. na ja tuotiin kukin koti asemalleen sikaistaisten juraakaarti määräysten alaisiksi. Päämajapäällikkö Vallman ollen yäkäsi mies vapautettiin päivän ennen kokonaan. Finnholm ja Paukkunen saivat olla kumitoista juraakaartiin kassarin pihavalla ja sen jälkeen viikon ajan rataosaston joissa. Neidit saivat olla juraakaartiin palvelijoina ja maaliskuun loppussa heidät vapautettiin.

Huhtikuun 10 p. karbasivat allekirjoit-
teet paikkakunnalta.

Punakaartin päällikkönä toimivat
W. Anteroinen ja sittemmin Manner
Muina hommaamiskirina, mikäli
asioita tulikin e tietämään olivat:
Suominen, Nissinen, Vanninen, Kin-
ninen, Rautatieäisistä O. Määlta-
nen, O. Lippilander, M. Kesseli, jäh-
tiint uhkaillen "lahtareita" ava-
puoleen.

Edittain röhkeänä esäntä O. Les-
kinen, uhkaillen koteja ja pelotellen
naisväkeä. Veterinäärijättä H. Pii-
konen esäntä jätin matkaa Sol-
vaavasti ja uhkaillen virkamie-
histä m. m. huhtikuun 10 p. ilman
esitäkäyppä ilmoitusta murtautui
ja muuttu kirjuri Flynholmien
asuntoon, jossa osa "sovereita" oli
Neuvoston kivalle. Saman asunnon
oli Neuvosto antanut fulliasioimis-
ton venäläiselle virkailijalle David-
sonille. Piihkonen uhkasi vatsasta fa-
vrat ikkunasta ulos, ellei mitä
heti viedä pois.

Vangitseminen tapahtui Kaljunen
määräyksestä ja toimitti sen Nei-
liek-niminen mies toimittaan sa-
malla kotitarkastuksen moimpon
allekirjoittaneiden asunnossa.

Myöskin muuta virkamiehiä
kohtaan tehtiin väkivaltaa, mikä
kun ei ole tarhkoja tietoja niistä,
niin ei voi nyt sen paremmin
ilmoittaa.

Pöytäkirja 27 p:vä kirkkokunta
1918

H. Järnholm, S. Paakkunen

Schmalen asema ei ole ta-
vattu kukaan virkamiehestä
sitten ei ole voinut kertonut
hankkimista kukaan saada.